Türk Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi
Journal of Turkish Social Sciences Research

ISSN:2548-009X E-ISSN:2548-0103
Cilt/Volume:11 Sayı/Issue:1

Araştırma Makalesi / Research Article

Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği: Türkçeye Uyarlama, Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması*

Merve Burcu Balçıklı[1] , İnci Boyacıoğlu Bal[2]

ÖZET

Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği (GBÖÖ), bireylerin şimdiki ve gelecekteki benlikleri arasındaki algılanan kopukluğu anlamaya yönelik geliştirilen bir ölçektir. Bu çalışmada ölçek Türkçeye uyarlanmış ve psikometrik özellikleri iki ayrı örneklem üzerinde incelenmiştir. Araştırmanın birinci örnekleminde 313 katılımcıdan çevrimiçi anket yoluyla veri toplanmış ve açımlayıcı faktör analizi uygulanmıştır. Analiz öncesinde verilerin faktör analizine uygun olduğu görülmüştür (KMO = .81; Bartlett χ^2 (15) = 632, p <.001). Açımlayıcı faktör analizi sonuçları, ölçeğin ilişkisellik, canlılık ve olumluluk olmak üzere her biri iki maddeden oluşan üç alt boyutlu bir yapıya sahip olduğunu göstermiştir. Alt boyutlara ilişkin Cronbach alfa katsayıları ilişkisellik için .74, canlılık için .72 ve olumluluk için .74 olarak bulunmuştur. Araştırmanın ikinci örnekleminde ise 296 katılımcıdan elde edilen verilerle doğrulayıcı faktör analizi gerçekleştirilmiş ve ölçeğin üç faktörlü yapısının doğrulandığı görülmüştür (χ^2/df = 0.46, CFI = 1.00, RMSEA = .00, SRMR = .01). Elde edilen bulgular, GBÖÖ'nün Türkçe formunun geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğunu ve gelecekteki benlik ile ilgili araştırmalarda kullanılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Gelecekteki benlik özdeşimi, Faktör analizi, Geçerlik, Güvenirlik, Ölçek uyarlama

Başvuru / Submitted: 01.10.2025

Kabul / Accepted: 09.03.2026

Atıf / Cite as: Balçıklı, M. B., & Boyacıoğlu Bal, İ. (2026). Gelecekteki benlik özdeşimi ölçeği: Türkçeye uyarlama, geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Türk Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 11(1), 1-13.

The Future Self-Identification Scale: Adaptation into Turkish, Validity and Reliability Study

ABSTRACT

The Future Self-Identification Scale (FSIS) is designed to assess the perceived connectedness between individuals' present and future selves. In this study, the scale was adapted into Turkish, and its psychometric properties were examined using two independent samples. In the first sample, data were collected from 313 participants through an online survey and exploratory factor analysis was conducted. Prior to the analysis, the suitability of the data for factor analysis was confirmed (KMO = .81; Bartlett's χ^2 (15) = 632, p < .001). The results revealed a three-factor structure consisting of relatedness, vividness, and positivity, each represented by two items. The internal consistency coefficients were .74 for relatedness, .72 for vividness, and .74 for positivity. In the second sample, confirmatory factor analysis was conducted with data obtained from 296 participants, and the three-factor structure of the scale was confirmed (χ^2/df = 0.46, CFI = 1.00, RMSEA = .00, SRMR = .01). Overall, the findings indicate that the Turkish version of the FSIS is a valid and reliable instrument and can be used in future research examining present–future self-relations.

Keywords: Future self-identification, Validity, Reliability, Factor analysis, Scale adaptation

* Bu çalışma, Merve Burcu Balçıklı tarafından, Prof. Dr. İnci Boyacıoğlu Bal danışmanlığında hazırlanan, "Geleceği Düşünme ve Yaşam Doyumu İlişkisi: Benlik Sürekliliği ve Gelecekteki Benlik Özdeşiminin aracı Rolleri ve Benlik Belirginliğinin Düzenleyici Etkisi" başlıklı Doktora tezinden (Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Psikoloji Anabilim Dalı) türetilmiştir.

[1] Öğr. Gör., Milli Savunma Üniversitesi, burcubalcikli@gmail.com, 0000-0003-0341-1027

[2] Prof. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi, inciboyacioglu@gmail.com, 0000-0002-1863-3792

GENİŞLETİLMİŞ ÖZET (EXTENDED ABSTRACT)

Background

The concept of future self has gained increasing attention in psychological research, as individuals' perceptions of their future selves play a significant role in motivation, decision-making, and long-term goal pursuit. The extent to which individuals perceive continuity between their present and future selves has been associated with various psychological outcomes, including self-regulation, planning behavior, and well-being. When individuals perceive a strong connection with their future selves, they are more likely to make decisions that benefit their long-term interests. Conversely, perceiving a disconnection between present and future selves may lead to impulsive behavior and reduced consideration of long-term consequences.

To measure this psychological construct, the Future Self-Identification Scale (FSIS) was developed to assess individuals' perceived relationship with their future selves. The scale focuses on three core dimensions reflecting how individuals relate to their future selves: relatedness, vividness, and positivity. Relatedness refers to the perceived similarity or connection between one's present and future self. Vividness reflects the degree to which individuals can clearly imagine their future selves. Positivity represents the extent to which individuals hold positive evaluations about their future selves.

Although the concept of future self has been widely studied in international literature, measurement tools available in Turkish for assessing future self-perception are limited. Therefore, adapting a valid and reliable scale into Turkish would contribute significantly to research examining future-oriented cognition and behavior in Turkish samples.

Purpose

The primary aim of this study was to adapt the Future Self-Identification Scale into Turkish and to examine its psychometric properties within the Turkish cultural context. Specifically, the study aimed to evaluate the construct validity and reliability of the Turkish version of the scale using exploratory factor analysis (EFA) and confirmatory factor analysis (CFA). In addition, internal consistency coefficients were calculated to assess the reliability of the scale and its subdimensions.

Method

The study was conducted using two independent samples. In the first sample, data were collected from 313 participants through an online survey. The data obtained from this sample were used to conduct exploratory factor analysis in order to examine the underlying factor structure of the Turkish version of the scale.

Prior to conducting the factor analysis, the suitability of the data for factor analysis was assessed. The Kaiser–Meyer–Olkin (KMO) measure of sampling adequacy was found to be .81, and Bartlett's test of sphericity was statistically significant (χ^2 (15) = 632, $p < .001$), indicating that the data were appropriate for factor analysis. Exploratory factor analysis revealed a three-factor structure consistent with the original scale, consisting of relatedness, vividness, and positivity, each represented by two items.

In the second sample, data were collected from 296 participants. Confirmatory factor analysis was conducted to test whether the factor structure obtained in the exploratory analysis was supported in an independent sample. Model fit was evaluated using several commonly reported fit indices, including chi-square statistics (χ^2), the Comparative Fit Index (CFI), the Tucker–Lewis Index (TLI), the Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA), and the Standardized Root Mean Square Residual (SRMR).

Findings

The results of the exploratory factor analysis supported the three-factor structure of the scale. The three factors together explained 59.3% of the total variance. The factors corresponded to the conceptual dimensions of relatedness, vividness, and positivity identified in the original scale. The internal consistency coefficients (Cronbach's alpha) were .74 for relatedness, .72 for vividness, and .74 for positivity, indicating satisfactory reliability.

The confirmatory factor analysis conducted with the second sample supported the three-factor model obtained in the exploratory analysis. The model demonstrated excellent fit to the data (χ^2 (6) = 2.73, p = .842, χ^2/df = 0.46, CFI = 1.00, TLI = 1.00, RMSEA = .00, SRMR = .01). These results indicate that the hypothesized factor structure adequately represents the relationships among the observed variables.

Conclusion

Overall, the findings of the study provide strong evidence for the validity and reliability of the Turkish version of the Future Self-Identification Scale. Both exploratory and confirmatory factor analyses supported the original three-factor structure of the scale, and the reliability coefficients indicated acceptable internal consistency for all subdimensions. The adapted scale can be considered a useful measurement tool for assessing individuals' perceptions of their future selves in Turkish samples. The Turkish version of the scale may contribute to future research examining future-oriented thinking, decision-making, self-regulation, and related psychological processes. Furthermore, the availability of this scale may facilitate cross-cultural research investigating the role of future self-perception across different cultural contexts.

GİRİŞ

Benlik sürekliliği (self-continuity), bireyin zaman içinde kendisini aynı kişi olarak algılamasıyla ilişkili temel psikolojik kavramlardan biridir. Kişisel kimliğin sürekliliği sorunu tarihsel olarak felsefi ve psikolojik tartışmaların önemli konularından biri olmuştur. Zaman içinde bireyin fiziksel ve psikolojik özelliklerinin değişmesine rağmen kendisini aynı kişi olarak deneyimlemesi, benlik sürekliliği kavramıyla açıklanmaktadır. Bu süreklilik algısı bireyler arasında farklılık gösterebilir; bazı bireyler gelecekteki benlikleriyle güçlü bir psikolojik bağ hissederken, bazıları bu bağlantıyı daha zayıf algılayabilmektedir (Hershfield ve arkadaşları, 2009). Bu durum, bireylerin geleceğe yönelik kararları ve davranışları açısından önemli sonuçlar doğurabilmektedir.

Psikoloji literatüründe bireylerin geleceğe yönelik benlik temsillerini açıklamak için sıklıkla "olası benlikler" (possible selves) kavramına başvurulmaktadır. Markus ve Nurius (1986) tarafından ortaya konulan bu kavram, bireyin gelecekte olmayı arzuladığı, olabileceğini düşündüğü veya olmaktan kaçındığı benlik temsillerini ifade etmektedir. Olası benlikler, bireylerin motivasyonel süreçlerinde önemli rol oynamakta ve geleceğe yönelik hedef belirleme, plan yapma ve öz düzenleme gibi davranışlarla ilişkilendirilmektedir. Bu bağlamda bireyin gelecekteki benliğiyle kurduğu psikolojik ilişkinin niteliği, uzun vadeli karar verme süreçlerini anlamada önemli bir değişken olarak görülmektedir.

Son yıllarda yapılan araştırmalar, bireylerin çoğu zaman gelecekteki benliklerini kendilerinden psikolojik olarak uzak bir kişi gibi algılayabildiklerini göstermektedir. Bu durum bireylerin kısa vadeli ödülleri tercih etmelerine ve uzun vadeli çıkarlarını göz ardı etmelerine yol açabilmektedir. Örneğin Hershfield ve arkadaşları (2009) tarafından gerçekleştirilen bir fMRI (fonksiyonel manyetik rezonans görüntüleme) çalışmasında, bireylerin gelecekteki benliklerini düşündüklerinde ortaya çıkan beyin aktivasyonlarının, kendileri yerine başka bir kişiyi düşündükleri durumlara benzerlik gösterdiği bulunmuştur. Bu bulgu, bireylerin gelecekteki benliklerini zaman zaman "başka biri" gibi algılayabildiklerini ve bu algının karar verme süreçlerini etkileyebileceğini göstermektedir.

Araştırmalar ayrıca bireylerin gelecekteki benlikleriyle kurdukları psikolojik bağın davranışsal sonuçlarla ilişkili olduğunu göstermektedir. Gelecekteki benliğiyle daha güçlü bir bağlantı hisseden bireylerin zamanlar arası seçim görevlerinde gecikmiş ödülleri tercih etme olasılıklarının daha yüksek olduğu ve tasarruf gibi uzun vadeli davranışlara daha fazla yöneldikleri bulunmuştur (Bartels ve Rips, 2010; Bartels ve Urminsky, 2011; Urminsky, 2017). Buna karşılık bireylerin gelecekteki benliklerini kendilerinden uzak veya farklı bir kişi gibi algılamaları durumunda kısa vadeli ödüllere yönelme eğilimlerinin arttığı görülmektedir (Hershfield, 2011). Bu nedenle bireyin şimdiki benliği ile gelecekteki benliği arasında algıladığı psikolojik ilişkinin niteliği, geleceğe yönelik davranışların anlaşılmasında önemli bir faktör olarak değerlendirilmektedir.

Bununla birlikte son yıllarda yapılan kuramsal tartışmalar, benlik sürekliliği kavramının bireylerin gelecekteki benlikleriyle kurdukları ilişkiyi açıklamada sınırlı kalabileceğini öne sürmektedir. Hershfield'in (2009; 2011) benlik sürekliliği yaklaşımı, bireylerin şimdiki ve gelecekteki benlikleri arasındaki benzerlik veya bağlantı algısına odaklanmaktadır. Ancak bazı araştırmacılar bu ilişkinin yalnızca benzerlik algısıyla açıklanamayacak kadar karmaşık olduğunu belirtmektedir. Bu doğrultuda Bixter ve arkadaşları (2020), bireylerin gelecekteki benliklerine ilişkin algılarının bilişsel, duygusal ve imgesel boyutları içeren çok boyutlu bir yapı olarak ele alınması gerektiğini ileri sürmüş ve "gelecekteki benlik özdeşimi" (future self-identification) kavramını önermiştir. Bixter ve arkadaşlarına (2020) göre bireylerin gelecekteki benliklerine ilişkin zihinsel temsilleri yalnızca "aynı kişi olup olmama" düzeyine indirgenemez; bu ilişki çok daha karmaşık, duygusal ve çok boyutlu bir yapıya sahiptir. Bixter ve arkadaşlarına (2020) göre Hershfield'ın benlik sürekliliği ölçümleri genellikle tek bir eksen üzerinden işler. Örneğin, şu anki benliğiniz ile 10 yıl sonraki benliğiniz aynı kişi mi, değil mi? Bu yaklaşımda kullanılan yöntemler genellikle tek soruluk öznel benzerlik derecelendirmeleri ya da dairesel şemalardır. Böyle bir yaklaşım, kişinin gelecekteki benliğine dair zihinsel temsillerinin çok boyutlu doğasını göz ardı eder. Hershfield'ın süreklilik modeli, gelecekteki benlikle ilişkilenmeyi sadece "ne kadar benziyor?" sorusuyla sınırlar. Benzerlik algısı, gelecekteki benliğe bağlanmak için gerekli ancak yeterli değildir. Bir kişi gelecekteki benliğini kendine benzetebilir, ama yine de onu "değersiz", "uzak" ya da "soyut" bir figür gibi görebilir. Bu durumda özdeşleşme (identification) oluşmaz. Bu eleştirel temelden yola çıkan Bixter ve arkadaşları (2020) sosyal psikolojideki özdeşleşme literatürüne (bkz. Aron ve arkadaşları, 1992; Tajfel,1981) işaret ederek, gelecekteki benlikle kurulacak ilişkinin sadece benzerliğe değil, aynı zamanda; Canlı temsillere sahip olma (vividness), duygusal yakınlık kurma (connectedness), olumlu değer atfetme (valence) gibi boyutlara da dayanması gerektiğini savunur. Bixter ve arkadaşlarının (2020) bir başka iddiası da bu iki yapının farklı psikolojik ve davranışsal sonuçlara yol açtığıdır. Benlik sürekliliği, genellikle öz-kontrol, ertelememe, tasarruf gibi alanlarla ilişkilendirilir. Gelecekteki benlik özdeşimi ise aynı zamanda öz-değer, motivasyon, psikolojik iyi oluş, benlik bütünlüğü gibi duygusal ve bilişsel süreçleri de etkiler (Bkz. Bixter ve arkadaşları, 2020).

Bixter ve arkadaşlarına (2020) göre bireylerin gelecekteki benlikleriyle kurdukları psikolojik ilişki üç temel bileşen üzerinden açıklanabilir: ilişkisellik (relatedness), canlılık (vividness) ve olumluluk (positivity). İlişkisellik, bireyin şimdiki benliği ile gelecekteki benliği arasında algıladığı benzerlik ve bağlantıyı ifade etmektedir. Canlılık, bireyin gelecekteki benliğini zihninde ne kadar açık ve ayrıntılı bir biçimde canlandırabildiğini göstermektedir. Olumluluk ise bireyin gelecekteki benliğine yönelik duygusal değerlendirmelerini ve bu benliği ne ölçüde olumlu algıladığını ifade etmektedir. Araştırmalar bu üç bileşenin akademik motivasyon, psikolojik iyi oluş ve benlik algısı gibi çeşitli psikolojik süreçlerle ilişkili olduğunu göstermektedir (Bixter ve arkadaşları, 2020).

Bu kuramsal çerçeve doğrultusunda Bixter ve arkadaşları (2020), bireylerin gelecekteki benlikleriyle kurdukları özdeşimi ölçmek amacıyla Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeğini geliştirmiştir. Ölçek bireylerin gelecekteki benliklerine ilişkin algılarını ilişkisellik, canlılık ve olumluluk boyutları üzerinden değerlendiren kısa ve çok boyutlu bir ölçme aracıdır. Bununla birlikte literatürde söz konusu ölçeğin Türkçe uyarlamasına ilişkin bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle mevcut çalışmada Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği'nin Türkçeye uyarlanması ve psikometrik özelliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda iki ayrı örneklem üzerinde açımlayıcı faktör analizi ve doğrulayıcı faktör analizi gerçekleştirilmiş ve ölçeğin güvenirlik ve geçerlik bulguları incelenmiştir.

Ölçeğin yapı geçerliliğini incelemek için mevcut çalışmada Antonovsky'nin (1987) geliştirdiği Bireysel Bütünlük Duygusu Ölçeği (Sense of Coherence, SOC) kullanılmıştır. Bireysel bütünlük duygusu, bireyin yaşamındaki olayları anlamlı, yönetilebilir ve anlamlandırılabilir olarak algılama eğilimini ifade etmektedir (Antonovsky, 1987). Başka bir deyişle, bireysel bütünlük kişinin stresli yaşam olayları karşısında içsel dengesini koruyabilme kapasitesini ve psikolojik dayanıklılığını temsil etmektedir. Gelecekteki benlik özdeşimi ise bireyin gelecekteki kendisiyle kurduğu duygusal, bilişsel ve ilişkisel bağın gücünü yansıtır. Her iki kavram da bireyin yaşamına bütüncül bir anlam atfetme, süreklilik algısı ve kimlik bütünlüğü ile yakından ilişkilidir. Bu nedenle, gelecekteki benliğiyle güçlü bir özdeşime sahip olan kişilerin daha yüksek bütünlük

duygusuna da sahip olması beklenmektedir. Önceki uyarlama ve geçerlik çalışmalarında da Bireysel Bütünlük Duygusu Ölçeği, iyi oluş, kimlik bütünlüğü ve zaman perspektifiyle ilişkili yapılar için ölçüt olarak kullanılmıştır (Di Simplicio ve arkadaşları, 2015; Hsu ve arkadaşları, 2014; Lachowicz-Tabaczek ve Bajcar, 2018). Bu bilgiler doğrultusunda, Bireysel Bütünlük Duygusu Ölçeğinin seçilmesi, gelecekteki benlik özdeşimi kavramının yapı geçerliliğini test etmek açısından literatürle uyumludur.

1. YÖNTEM

1.1. Örneklem

Araştırmanın amacı doğrultusunda iki ayrı örneklem üzerinde iki farklı çalışma yürütülmüştür. Araştırma kapsamında Google Forms aracılığıyla çevrimiçi olarak veri toplanmıştır. Birinci çalışmanın örneklemi, 18-69 yaş aralığında bulunan 313 kişiden (*Ort.* = 40,3, *SS* = 14,6), ikinci çalışmanın örneklemi ise 18-62 yaş arası 296 kişiden (*Ort*. = 22,1, *SS* = 4,60) oluşmaktadır. Araştırmada ilk örneklem açımlayıcı faktör analizi (AFA) için kullanılırken, ikinci örneklem doğrulayıcı faktör analizi (DFA) ile geçerlik ve güvenirlik analizlerinin gerçekleştirilmesi amacıyla değerlendirilmiştir. Her iki çalışmanın örneklem özelliklerine ilişkin ayrıntılı bilgiler Tablo 1'de yer almaktadır.

Tablo 1. Örneklem Özellikleri

	Örneklem 1		**Örneklem 2**	
	%	**n**	**%**	**n**
Yaş (Ortalama; SS)	**40.3; 14.6**	**313**	**22.1; 4.6**	**296**
Cinsiyet				
Kadın	45	140	49	145
Erkek	54.7	170	50.7	150
Diğer	.3	1	.3	1
Medeni Durum				
Evli	59.1	185	2	6
Bekar	37.7	118	94.9	281
Boşanmış	2.2	7	3	9
Dul	.6	2		
Diğer	.3	1		
Çocuğunuz var mı?				
Evet	52.7	165	1.7	5
Hayır	47.3	148	98.3	291
Varsa çocuk sayısı?				
1	31.7	52	60	3
2	57.3	94	20	1
3	10.4	17		
4	.6	1	20	1
En son mezun olduğunuz okul				
İlköğretim	.3	1		
Lise	17.0	53	.7	2
Üniversite	56.9	177	2.7	8
ÜniversiteÖğr			96.3	284
Yüksek Lisans	15.8	49	.3	1

Doktora	10.0	31

1.2. Veri Toplama Araçları

1.2.1. Demografik Bilgi Formu

Araştırmacının oluşturduğu demografik bilgi formunda katılımcıların yaş, cinsiyet, eğitim durumu, sosyoekonomik düzeyi ve en uzun süre ikamet ettikleri yer gibi demografik özelliklerini belirlemeye yönelik sorular bulunmaktadır.

1.2.2. Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği

Bixter ve arkadaşları (2020) kişilerin şimdiki ve gelecekteki benlikleri arasında neden algılanan bir kopukluk olduğunu sorgulamış ve şimdiki ve gelecekteki benlik arasındaki ilişkiyi ele almak için Hershfield (2011) tarafından geliştirilen benlik sürekliliği ölçüm aracını genişleterek ve benlik sürekliliği kavramı yerine "Gelecekteki benlik özdeşimi" adlandırmasını da önererek Gelecekteki Benlik Özdeşimi ölçeğini geliştirmişlerdir. Ölçek 6 maddeden ve 3 alt boyuttan ilişkisellik (relatedness) canlılık (vividness) ve olumluluk (pozitivity) oluşmaktadır. Orijinalinde 3 faktörlü ölçeğin iç geçerlik katsayıları sırasıyla; ilişkisellik .56, canlılık. 78 ve pozitiflik için .59 olarak hesaplanmıştır (örnek madde: "Gelecekteki halinizi hayal ettiğinizde, onu ne kadar canlı bir şekilde canlandırıyorsunuz?"). Ölçekte ters puanlanan madde bulunmamaktadır.

1.2.3. Bütünlük (Tutarlılık) Duygusu Ölçeği

Ölçüt-bağıt geçerliği için kullanılan ve Antonovsky (1987) tarafından geliştirilen Bireysel Bütünlük Duygusu Ölçeği 7 puanlık Likert tipi bir ölçektir ve 13 sorudan oluşmaktadır (örnek madde: "Çevrenizle olup bitenle ilgilenmediğiniz duygusu taşıyor musunuz"). Ölçekteki ifadelerden ilk beşi anlaşılabilirliği, sonraki dört ifade yönetilebilirliği, geri kalan dört ifade ise anlamlılığı ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. Ölçeğin Türkçe' ye uyarlaması, Scherler ve Lajunen (1997) tarafından gerçekleştirilmiştir. Türkçe uyarlamasının Cronbach's Alpha güvenirlik katsayısı 0.78 olarak bulunmuştur. (Scherler ve Lajunen, 1997). Mevcut uyarlama çalışmasında ise Cronbach's Alpha güvenirlik katsayısı 0.72 olarak bulunmuştur.

1.2.4. İşlem

İlk olarak, ölçeği geliştiren araştırmacıdan Türkçe uyarlamanın gerçekleştirilmesi için e-posta yoluyla izin alınmıştır. Ardından, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal ve Beşerî Bilimler Araştırma ve Yayın Etik Kurulu'nun 14.11.2023-05.11.2025 tarihleri ve 16 sayılı kararı ile etik onay elde edilmiştir. Orijinal ölçek, geri çeviri yöntemiyle her iki dile hâkim iki uzman tarafından Türkçeye çevrilmiştir. Çeviri sonrasında, psikoloji alanında görev yapan iki öğretim üyesinden uzman görüşü alınmış ve bu değerlendirmeler doğrultusunda ölçeğin ön deneme formu hazırlanmıştır. Ön deneme formu, 11 kişiden oluşan bir örnekleme uygulanmış; katılımcılardan ölçeği biçimsel ve içeriksel açıdan incelemeleri ve varsa önerilerini belirtmeleri istenmiştir. Çeviri–geri çeviri süreci, uzman görüşleri ve pilot uygulamadan elde edilen geri bildirimler doğrultusunda ölçek maddeleri son hâline getirilmiş ve Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği'nin Türkçe versiyonu oluşturulmuştur. Araştırma kapsamında elde edilen veriler Jamovi 2.5.3 yazılımı aracılığıyla analiz edilmiştir (The Jamovi Project, 2024).

2. BULGULAR

2.1. Yapı Geçerliği: Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği'nin Açımlayıcı ve Doğrulayıcı Faktör Analizi Sonuçları

Ölçeğin Türkçe versiyonunun yapısal geçerliğini incelemek amacıyla ilk örneklem üzerinde açımlayıcı faktör analizi (AFA) gerçekleştirilmiştir. Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği maddelerinin faktör analizine uygunluğu Kaiser–Meyer–Olkin (KMO) örneklem yeterliliği ölçütü ve Bartlett küresellik testi ile değerlendirilmiştir. KMO değeri .81 olarak bulunmuş ve Bartlett küresellik testinin anlamlı olduğu

görülmüştür (χ^2 (15) = 632, p < .001). Bulgular, verilerin faktör analizi için uygun olduğunu göstermektedir. Açımlayıcı faktör analizinde faktör çıkarma yöntemi olarak Principal Axis Factoring ve faktörler arası ilişkinin incelenebilmesi amacıyla oblimin rotasyonu kullanılmıştır.

Özdeğeri 1'in üzerinde olan faktörler incelendiğinde ölçeğin orijinal çalışmada olduğu gibi üç faktörlü bir yapıya sahip olduğu görülmüştür. Elde edilen üç faktör toplam varyansın %59.3'ünü açıklamaktadır. Ölçeğin güvenirliğini değerlendirmek amacıyla her bir alt boyut için Cronbach alfa katsayıları hesaplanmıştır. Buna göre alt boyutların iç tutarlılık katsayıları ilişkisellik için .74, canlılık için .73 ve olumluluk için .74 olarak bulunmuştur.

Tablo 2'de Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği'nin ortalamaları, standart sapmaları, madde-toplam korelasyonları, faktör yükleri, açıklanan varyans yüzdeleri ve iç tutarlılık katsayıları verilmiştir. Maddelerin beklenen faktörlere yüklendiği görülmüştür. Ayrıca ölçeğin güvenirliğini değerlendirmek amacıyla iki yarım güvenirliği de hesaplanmıştır. Bu kapsamda ölçeğin tek ve çift numaralı maddeleri arasındaki korelasyon katsayısı r = .86 olarak bulunmuştur. Elde edilen sonuçlar ölçeğin ölçtüğü yapının güvenilir olduğunu desteklemektedir.

Doğrulayıcı faktör analizi (DFA) çalışmada ayrı bir örneklem üzerinde yürütülmüştür. Alanyazında, açımlayıcı faktör analizi (AFA) ile elde edilen faktör yapısının bağımsız bir örneklemde doğrulanmasının önerilen ve yaygın olarak kullanılan bir yöntem olduğu belirtilmektedir (Doğan ve arkadaşları, 2017; Henson ve Roberts, 2006; Worthington ve Whittaker, 2006). Bu yaklaşım, elde edilen faktör yapısının farklı örneklemlerde sınanmasına olanak tanıyarak modelin geçerliliğinin ve genellenebilirliğinin daha sağlıklı biçimde değerlendirilmesine katkı sağlamaktadır (Brown, 2015; Kline, 2016). Bu doğrultuda Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği'nin üç faktörlü yapısı (ilişkisellik, canlılık ve olumluluk) doğrulayıcı faktör analizi uygulanarak sınanmıştır. Model uyumunun değerlendirilmesinde ki-kare (χ^2), Karşılaştırmalı Uyum İndeksi (CFI), Tucker–Lewis İndeksi (TLI), Yaklaşık Hata Kareler Ortalamasının Karekökü (RMSEA) ve Standartlaştırılmış Kök Ortalama Artık (SRMR) uyum indekslerinden yararlanılmıştır.

Doğrulayıcı faktör analizi sonuçlarına göre model uyum indeksleri incelendiğinde modelin veriye iyi düzeyde uyum sağladığı görülmektedir (χ^2 (6) = 2.73, p = .842, χ^2/df = 0.46, CFI = 1.00, TLI = 1.00, RMSEA = .00, 90% GA [.00, .04], SRMR = .01). Bu değerler modelin kabul edilebilir hatta mükemmele yakın bir uyum düzeyine sahip olduğunu göstermektedir (Hu ve Bentler, 1999). RMSEA değerinin sıfıra çok yakın çıkması modelin basit yapısından ve düşük serbestlik derecesinden kaynaklanabilmektedir (Kline, 2016). Ölçeğe ilişkin model uyum indeksi sonuçları Tablo 4'te verilmiştir. Ölçeğin yakınsak geçerliğini değerlendirmek amacıyla ortalama açıklanan varyans (AVE) ve bileşik güvenilik (CR) değerleri hesaplanmıştır. Elde edilen sonuçlara göre AVE değerlerinin .59 ile .60 arasında, CR değerlerinin ise .74 ile .75 arasında değiştiği görülmüştür. Bu değerler önerilen sınırların üzerinde olup ölçeğin yakınsak geçerliğinin sağlandığını göstermektedir

Ölçeğin ikinci örneklem kapsamında güvenirliğini değerlendirmek amacıyla Cronbach alfa iç tutarlılık katsayıları hesaplanmıştır. Buna göre alt boyutların Cronbach alfa katsayıları ilişkisellik için .75, canlılık için .73 ve olumluluk için .74 olarak bulunmuştur. Ayrıca maddelerin madde-toplam korelasyonlarının .57 ile .60 arasında değiştiği görülmüştür. Elde edilen bulgular ölçeğin üç faktörlü yapısının ikinci örneklem üzerinde de doğrulandığını ve ölçeğin yeterli düzeyde güvenirliğe sahip olduğunu göstermektedir. Maddelerin standartlaştırılmış faktör yüklerinin .69 ile .84 arasında değiştiği görülmüştür. DFA sonucunda elde edilen standartlaştırılmış faktör yükleri Tablo 6'da sunulmuştur.

Tablo 2. Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeğinde Alt boyutlar, Maddeler, Açıklanan Varyans Yüzdeleri, Özdeğerler, Faktör Yükleri ve Cronbach Alfa Katsayıları

Faktörler ve Maddeler	*Ort.*	*S*	Faktör Yükleri	Madde Toplam Test Puan Korelasyonu (Tüm Örneklem)
İlişkisellik				
Özdeğer			1.21	
Açıklanan varyans			%20.2	
α			.74	
1-Lütfen gelecekteki kendinizle ne kadar benzer hissettiğinizi seçiniz	5.26	1.20	.77	.60
2- Lütfen gelecekteki kendinizle ne kadar bağlantılı hissettiğinizi seçiniz	5.36	1.23	.77	.60
Canlılık				
Özdeğer			1.20	
Açıklanan varyans			%20.0	
α			.73	
3-Gelecekteki halinizi hayal ettiğinizde, onu ne kadar canlı bir şekilde hayal ediyorsunuz?	5.09	1.33	.72	.57
4-Gelecekteki benliğinizin zihinsel bir resmini gözünüzde canlandırmak sizin için ne kadar kolay?	4.78	1.43	.76	.57
Olumluluk				
Özdeğer			1.14	
Açıklanan varyans			%19.1	
α			.74	
5-Gelecekteki kendinizi ne kadar seviyorsunuz?	5.62	1.12	.76	.59
6-Lütfen geleceğinizi nitelendiriniz	5.48	1.19	.74	.59

2.2. Ölçeklerin ve Alt Boyutlarının Ölçüt-Bağıntı Geçerliği İçin Kullanılan Ölçekle ve Alt Boyutlarıyla Korelasyonu

Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği'nin alt boyutları olan ilişkisellik, canlılık, olumluluk ve ölçeğin ölçüt-bağıntılı geçerliğini test etmek için kullanılan Bütünlük Duygusu Ölçeği ile korelasyon ilişkileri incelenmiştir. Değişkenler arasındaki korelasyonlar Tablo 3'te verilmiştir. Değişkenler arasındaki korelasyonlar incelendiğinde tüm değişkenlerin birbirleri ile pozitif ve anlamlı ilişkiler gösterdiği görülmektedir. Ölçeğin alt boyutları arasında orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı pozitif korelasyonlar elde edilmiştir. İlişkisellik boyutu canlılık ile $r = .49$ ($p < .01$), olumluluk ile $r = .44$ ($p < .01$) düzeyinde pozitif yönde ilişkili bulunmuştur. Canlılık ve olumluluk boyutları arasındaki korelasyon katsayısı ise $r = .57$ ($p < .01$) olup en yüksek değere sahiptir.

Ölçüt geçerliğini test etmek amacıyla, Gelecekteki Benlik Özdeşimi alt boyutları ile Bütünlük Duygusu arasındaki korelasyonlar da incelenmiştir. Analizler sonucunda, İlişkisellik boyutu ile bütünlük duygusu arasında $r = .24$ ($p < .01$), canlılık boyutu ile bütünlük duygusu arasında $r = .23$ ($p < .01$) ve olumluluk boyutu ile bütünlük duygusu arasında $r = .25$ ($p < .01$) düzeyinde anlamlı pozitif ilişkiler elde edilmiştir.

Tablo 3. Birinci Örneklem İçin Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği'nin Alt Boyutlarının, Ölçüt Geçerliği İçin kullanılan Bütünlük Duygusu Ölçeği ile korelasyonu

Değişkenler	**Genel Ort. (*SS*) (N=313)**	**Korelasyonlar**			
		1	**2**	**3**	**4**
1. İlişkisellik Boyutu	5.310 (1.062)	-			
2. Canlılık Boyutu	4.931 (1.225)	.49**	-		
3. Olumluluk Boyutu	5.548 (1.029)	.44**	.57**	-	
4. Bütünlük Duygusu	3.927 (0.706)	.24**	.23**	.25**	-

N= 313**p<.01.

Tablo 4. Doğrulayıcı Faktör Analizi Uyum İyiliği Değerleri

χ^2	df	p	CFI	TLI	SRMR	RMSEA	RMSEA 90% CI (Lower–Upper)	ECVI
2.73	6	.842	1.00	1.00	.011	.00	.000-.042	.19

Not. χ^2 = Ki-kare; df = serbestlik derecesi; CFI = Comparative Fit Index; TLI = Tucker–Lewis Index; SRMR = Standardized Root Mean Square Residual; RMSEA = Root Mean Square Error of Approximation; ECVI = Expected Cross-Validation Index. N=296

Ölçüt geçerliği bulgularının farklı örneklemde de incelenebilmesi amacıyla aynı analiz ikinci örneklem üzerinde de gerçekleştirilmiştir. Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği'nin, ilişkisellik, canlılık ve olumluluk boyutları ile bireysel bütünlük duygusu arasındaki ilişkiler, Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı tekniği kullanılarak incelenmiştir. Analiz sonuçları Tablo 5'te sunulmuştur. Analiz sonuçlarına göre ilişkisellik, canlılık ve olumluluk alt boyutları arasında pozitif ve anlamlı ilişkiler bulunmaktadır. İlişkisellik ile canlılık arasında r = .49, p <.001, ilişkisellik ile olumluluk arasında r = .33, p <.001 ve canlılık ile olumluluk arasında r = .52, p <.001 düzeyinde anlamlı pozitif ilişkiler gözlenmiştir. Bireysel Bütünlük Duygusu ile ölçeğin tüm alt boyutları arasında ise negatif yönlü anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Bütünlük duygusu ilişkisellik (r = –.18, p <.001), canlılık (r = –.17, p <.001) ve olumluluk (r = –.16, p = .002) alt boyutlarıyla düşük düzeyde negatif ilişki göstermiştir.

Tablo 5. İkinci Örneklem İçin Gelecekteki Benlik Özdeşimi ve Bireysel Bütünlük Duygusu Arasındaki İlişkilere Yönelik Pearson Korelasyon Katsayıları

Değişkenler	**Korelasyonlar**			
	1	**2**	**3**	**4**
1. İlişkisellik Boyutu	-			
2. Canlılık Boyutu	.49***	-		
3. Olumluluk Boyutu	.33***	.52***	-	
4. Bütünlük Duygusu	. -18***	. -17***	. -16**	-

N=296 **p<.01,***p<.001

Tablo 6. Doğrulayıcı Faktör Analizi Standartlaştırılmış Faktör Yükleri

Faktör	Madde	Faktör Yükü
İlişkisellik	GBOÖ1	.76
	GBOÖ2	.79
Canlılık	GBOÖ3	.84
	GBOÖ4	.69
Olumluluk	GBOÖ5	.72
	GBOÖ6	.82

Not. Tüm faktör yükleri istatistiksel olarak anlamlıdır ($p < .001$)

SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Bu çalışmada, Bixter ve arkadaşları (2020) tarafından geliştirilen Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği'nin Türkçeye uyarlanması ve ölçeğin psikometrik özelliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Elde edilen bulgular, ölçeğin üç boyutlu yapısının (ilişkisellik, canlılık ve olumluluk) Türkçe formda da korunduğunu ve yeterli düzeyde yapı ve ölçüt geçerliğine sahip olduğunu ortaya koymuştur. Bu durum, gelecekteki benlikle özdeşimin kültürler arası geçerliliğe sahip çok boyutlu bir yapı olarak ele alınabileceğini göstermektedir.

Kuramsal olarak, bireyin gelecekteki benliğine dair zihinsel temsilleriyle kurduğu özdeşimin, hem öz-yönelimli motivasyonel süreçlerle (Markus ve Nurius, 1986; Oyserman ve arkadaşları, 2004), hem de psikolojik iyi oluşla (Hershfield, 2011; Rutchick ve arkadaşları, 2018) yakından ilişkili olduğu gösterilmiştir. Ancak bu alanda yapılan çalışmalar, çoğunlukla benlik sürekliliği (self-continuity) kavramı etrafında şekillenmiş ve özdeşimi ağırlıklı olarak zamansal yakınlık ya da benzerlik hissiyle sınırlı biçimde değerlendirmiştir (Hershfield, 2009). Bixter ve arkadaşları (2020) ise bu yaklaşımı genişleterek gelecekteki benlik özdeşimini yalnızca zamansal bir süreklilik olarak değil, aynı zamanda bireyin gelecekteki benliğiyle olan ilişkisel bağını (ilişkisellik), bu benliği ne kadar ayrıntılı ve canlı şekilde temsil ettiğini (canlılık) ve bu temsile atfettiği duygusal değeri (olumluluk) içeren çok boyutlu bir yapı olarak tanımlamıştır. Türkiye örneklemi ile gerçekleştirilen mevcut çalışmanın bulguları, söz konusu kuramsal çerçeveyle uyumludur.

Ölçeğin güvenirliğini belirlemek amacıyla madde-toplam korelasyon analizleri ele alınmış ve ölçek toplam puanı ile her bir madde puanı arasında anlamlı bir korelasyon elde edilmiştir. Ölçeğin ayrıca iki-yarım güvenirliğine de bakılmıştır. Bu kapsamda ölçeğin tek numaralı maddeleri ile çift numaralı maddeleri arasındaki korelasyon katsayıları hesaplanmış ve ölçülen yapının güvenilir olduğu desteklenmiştir. Ölçeğin alt boyutlarının birbirleriyle aralarındaki ilişkiler incelendiğinde, Türkiye örneklemi, Bixter ve arkadaşlarının (2020) araştırma bulgularıyla paralellik göstermektedir. Ölçeğin alt boyutları arasında anlamlı ve orta düzeyde korelasyonlar bulunması, bu boyutların hem ortak bir özdeşim yapısını yansıttığını hem de psikolojik olarak ayırt edilebilir bileşenler sunduğunu göstermektedir. Bu bağlamda, ölçeğin Türkçe formunun geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olarak alana kazandırılması hem kuramsal hem de uygulamalı psikoloji literatürü açısından önemli bir kazanımdır. Özellikle erteleme, hedef belirleme, öz denetim, benlik karmaşıklığı gibi değişkenlerle gelecekteki benlik özdeşimi arasındaki ilişkilerin Türkiye bağlamında incelenebilmesi için işlevsel bir araç sunmaktadır. Ölçeğin çok boyutlu yapısı, bireylerin gelecek temsillerini sadece süreklilik kapsamında değil, aynı zamanda duygusal ve ilişkisel yönleriyle değerlendirmeye olanak tanımaktadır. Bu yönüyle, özellikle yaşam doyumu, motivasyonel süreçler ve hedef yönelimi gibi yapılarla ilişkili araştırmalarda yeni açılımlar sağlayabilir.

Çalışmada bir diğer geçerlik sınaması için ölçeğin alt boyutları ile bireysel bütünlük duygusu arasındaki ilişkiler incelenmiştir. Elde edilen dikkat çekici bulgulardan biri, Bireysel Bütünlük Duygusu Ölçeği ile Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği arasındaki ilişkinin iki örneklemde farklı yönlerde ortaya çıkmasıdır. Birinci örneklemde pozitif yönde bir ilişki gözlenirken, ikinci örneklemde negatif yönlü bir ilişki elde edilmiştir. Bu durum başlangıçta öngörülmeyen bir bulgu olarak değerlendirilebilir. Bu farklılığın olası nedenlerinden biri örneklemler arasındaki yaş ve yaşam dönemi farklılıkları olabilir. Farklı yaş gruplarındaki bireylerin gelecek benlik algıları ile psikolojik bütünlük algıları arasındaki ilişkiyi farklı biçimlerde deneyimleyebilecekleri düşünülmektedir. Katılımcıların yaş ve yaşam dönemlerine bağlı olarak gelecekteki benlikle kurdukları özdeşimin farklı işlevler gösterebileceğini düşündürmektedir. Genç bireylerde geleceğe ilişkin benlik tasarımının mevcut benlik algısıyla çatışma yaratabileceği, buna karşın yetişkin bireylerde bu iki benlik temsili arasında daha bütünleşik bir algı oluştuğu söylenebilir. Birinci örneklem, nispeten yaşam deneyimi daha fazla ve yaşam sürekliliği algısı daha yerleşmiş bireylerden oluşmakta ve bu kişilerde gelecekteki benlikle özdeşim, bütünlük duygusuyla pozitif bir biçimde ilişkilidir. İkinci örneklemin katılımcılarının ise, geleceğe yönelik benlik tasarımları, mevcut yaşam algılarıyla çatışmış ve özellikle belirsizlik hisleri arttığında bütünlük duyguları zayıflamış olabilir. Başka bir değişle, "gelecekteki benliğe odaklanmak" ve iki benlik arasındaki algılanan uyumsuzluk, bazen "şimdiki benlikte parçalanmışlık hissi" yaratmış olabilir. Bu nedenle söz konusu bulguların gelecekte farklı yaş grupları ve örneklemler üzerinde yeniden incelenmesi önerilmektedir. Bununla birlikte, Ölçüt geçerliği kapsamında elde edilen korelasyonların farklı örneklemlerde yön veya güç bakımından değişebilmesi, psikolojik ölçümlerde örnekleme duyarlı bir durum olarak literatürde sıklıkla vurgulanmaktadır (DeVellis, 2017).

Sonuç olarak, bu çalışmada Türkçeye uyarlaması yapılan Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği, geleceğe yönelik pek çok davranışın altında yatan psikolojik dinamikleri anlamak için pratik ve işlevsel bir araç sunmaktadır. Ölçeğin sunduğu üç boyutlu (ilişkisellik, canlılık, olumluluk) yapı, bireylerin gelecekteki benlikleriyle kurdukları ilişkinin, yalnızca teorik bir kavram olmanın ötesinde, günlük hayattaki pek çok kararı

ve davranışı doğrudan etkilediğini göstermektedir. Örneğin, klinik psikoloji alanında depresyon, umutsuzluk ve bilişsel yanlılıklarla ilişkili olduğu bilinmektedir. Finansal kararlarda ise bireylerin emeklilik için para biriktirme davranışları, gelecekteki benlik özdeşimi ile yakından ilişkilidir. Eğitim ve spor psikolojisinde öğrencilerin veya sporcuların hedef-başarı ilişkileri ve motivasyon süreçleri, gelecekteki benlikleriyle ne kadar güçlü bir bağ kurduklarına bağlı olarak şekillenebilir. Aynı şekilde, çevre psikolojisi bağlamında çevre dostu davranışlar edinme gibi süreçler de gelecekteki benliğin sürekliliği ve özdeşimi çerçevesinde incelenebilecek önemli konulardandır. Bu doğrultuda, Gelecekteki Benlik Özdeşimi Ölçeği'nin pratik uygulamalara dönüştürülebilecek alanlara ışık tutması, makalenin en önemli kazanımlarından biridir. Bu çalışmanın bulguları hem kuramsal hem de uygulamalı alanlar için yeni araştırma yolları açmakta ve gelecekteki benlik temsillerinin psikolojik işlevlerini daha derinlemesine anlamamıza katkı sağlamaktadır. Ölçeğin, bireylerin gelecek temsilleriyle kurdukları ilişkilerin anlaşılmasında ve bu ilişkilerin psikolojik işlevlerini incelemede önemli katkılar sunacağı değerlendirilmektedir.

Yazar Beyanı

Etik Beyanı: *Bu çalışmanın tüm hazırlanma süreçlerinde etik kurallara uyulduğunu yazarlar beyan eder. Aksi bir durumun tespiti halinde Türk Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisinin hiçbir sorumluluğu olmayıp, tüm sorumluluk çalışmanın yazar(lar)ına aittir.*

Etik Kurul Onayı (Varsa): *Bu araştırma için, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal ve Beşerî Bilimler Araştırma ve Yayın Etik Kurulu kurumu'nun 14.11.2023 ve 05.11.2025 tarihleri ve 16 sayılı kararları ile etik kurul onayı alınmıştır.*

Yazar Katkıları: Çalışmanın tüm bölümleri birlikte yazılmıştır. 1. yazarın katkı oranı: %60, 2. yazarın katkı oranı: %40

Çıkar Beyanı: Yazarlar arasında çıkar çatışması yoktur.

KAYNAKLAR

Antonovsky, A. (1987). *Unraveling the mystery of health: How people manage stress and stay well*. Jossey-Bass.

Aron, A., Aron, E. N., & Smollan, D. (1992). Inclusion of other in the self scale and the structure of interpersonal closeness. *Journal of Personality and Social Psychology, 63*(4), 596–612.

Bartels, D. M., & Rips, L. J. (2010). Consistency and coherence in the representation of self and others. *Journal of Personality and Social Psychology, 98*(5), 785–802.

Bartels, D. M., & Urminsky, O. (2011). On the temporal dynamics of hedonic experience. *Journal of Consumer Research, 37*(5), 743–757.

Bixter, M. T., McMichael, S. L., Bunker, C. J., & Hershfield, H. E. (2020). A test of a triadic conceptualization of future self-identification. *PLoS One, 15*(11), e0242504. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0242504

Brown, T. A. (2015). *Confirmatory factor analysis for applied research* (2nd ed.). Guilford Press.

DeVellis, R. F. (2017). *Scale development: Theory and applications* (4th ed.). Sage Publications.

Di Simplicio, M., Holmes, E. A., & Rathbone, C. (2015). A positive future self-image predicts mental well-being in people with and without psychosis. *Journal of Affective Disorders, 185*, 1–7.

Doğan, T., Çetin, B., & Sungur, M. Z. (2017). Reliability and validity of the Turkish version of the Short Form of the Self-Compassion Scale. *Current Psychology, 36*(1), 73–81. https://doi.org/10.1007/s12144-015-9387-8

Ersner-Hershfield, H., Garton, M. T., Ballard, K., Samanez-Larkin, G. R., & Knutson, B. (2009). Don't stop thinking about tomorrow: Individual differences in future self-continuity account for saving. *Judgment and Decision Making, 4*(4), 280–286. PMID: 19774230

Henson, R. K., & Roberts, J. K. (2006). Use of exploratory factor analysis in published research: Common errors and some comment on improved practice. *Educational and Psychological Measurement, 66*(3), 393–416. https://doi.org/10.1177/0013164405282485

Hershfield, H. E. (2009). *The self as a time-traveler: The future self, present-bias, and financial decision making* (Doctoral dissertation, Harvard University).

Hershfield, H. E. (2011). Future self-continuity: How conceptions of the future self transform intertemporal choice. *Annals of the New York Academy of Sciences, 1235*, 30–43. https://doi.org/10.1111/j.1749-6632.2011.06201.x

Hsu, J. W., Lu, L., & Lin, C. C. (2014). The relationship between future self-positivity and well-being: The mediating role of future orientation. *Journal of Social and Clinical Psychology, 33*(8), 754–773.

Hu, L. T., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling: A Multidisciplinary Journal, 6*(1), 1–55. https://doi.org/10.1080/10705519909540118

The Jamovi Project. (2024). *Jamovi (Version 2.5.3)* [Computer software]. https://www.jamovi.org

Kline, R. B. (2016). *Principles and practice of structural equation modeling* (4th ed.). Guilford Press.

Lachowicz-Tabaczek, K., & Bajcar, J. (2018). Future self-positivity, well-being and social support in adolescents. *Polish Psychological Bulletin, 49*(3), 365–374.

Oyserman, D., Bybee, D., & Terry, K. (2004). Possible selves and well-being: The moderating role of perceived identity. *Journal of Personality and Social Psychology, 86*(3), 389–402.

Rutchick, A. M., Slepian, M. L., & O'Brien, D. (2018). The effect of future self-positivity on well-being. *Personality and Individual Differences, 127*, 13–19. https://doi.org/10.1016/j.paid.2018.01.037

Scherler, H., & Lajunen, T. (1997). A comparison of Finnish and German versions of the Sense of Coherence scale. *European Psychologist, 2*(2), 119–126. https://doi.org/10.1027/1016-9040.2.2.119

Tajfel, H. (1981). *Human groups and social categories: Studies in social psychology*. Cambridge University Press.

Urminsky, O. (2017). The role of psychological connectedness to the future self in decisions over time. *Current Directions in Psychological Science, 26*(1), 34–39.

Worthington, R. L., & Whittaker, T. A. (2006). Scale development research: A content analysis and recommendations for best practices. *The Counseling Psychologist, 34*(6), 806–838. https://doi.org/10.1177/0011000006288127